

omdannet til aktiveringsjob, hvor man jo alt andet lige får en lidt lavere løn, end man gør, hvis det er et ordinært job – om, hvilken sikkerhed der ligger i det her forlig, som Socialdemokraterne er med i, for at fagforeningerne har en idé om, hvad der foregår på området. Hvilken sikkerhed er der for, at fagforeningen kan få et overblik over, hvad der foregår?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg havde som altid med forventning set frem til hr. Bjarne Laustsens tale til os i dag og med endnu større forventning i dag, fordi jeg havde set frem til en lidt begejstret tale. Hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokratiet har jo deltaget i forhandlingerne om arbejdsmarkedsreformen, og vi har sammen indgået forliget, der danner grundlag for de lovforslag, vi nu andenbehandler og snart skal vedtage.

Derfor må jeg indrømme, at jeg blev lidt skuffet over at høre hr. Bjarne Laustsens tale, for jeg synes, det var en lidt defensiv og faktisk ret utilfreds tale, vi hørte fra hr. Bjarne Laustsens side. Der var jo ikke det, som hr. Bjarne Laustsen ikke var bekymret ved og måske lidt utilfreds med i forbindelse med den her lovreform.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Bjarne Laustsen: Er det sådan, at Socialdemokratiet har fortrudt det forlig, vi har indgået, eller kan vi få hr. Bjarne Laustsen overtalt til måske at komme herop på talerstolen og sige til os, at hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokratiet er glade for denne her reform og tilfredse med det forlig, der er indgået? Det kunne være rart at få det bekræftet.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

For ikke at glemme hr. Lars Barfoed, tror jeg, at jeg vil svare hr. Barfoed først. Vi har lavet et forlig, det står vi fuldt og fast ved, det er klart. Som jeg også redegjorde for i min ordførertale, er det altid forligsparternes mulighed at påse, at et sådant forlig bliver udmøntet, og jeg kan være glad over mange ting, men jeg er knap så glad på de arbejdsløses vegne over den udvikling, som hr. Lars Barfoed og De Konservative står bag, og de mange initiativer, som regeringen tilsyneladende ikke vil tage i denne her sag, men afvente, at krudtrøgen lægger sig.

Noget andet er, at vi jo udmærket ved, at De Konservative var med i efterlønsforliget i 1998, og hver eneste dag siden har jeg oplevet De

Konservative stille sig tvivlende over for efterlønnen og til dels også pensionen og forliget om satspuljen, hvor der skal ske en ændring af taksterne. Det synes jeg er med til at så tvivl om, hvor vi har De Konservative henne som forligspartner.

Vi har ikke fortrudt de her ting. Hr. Lars Barfoed deltog selv i de meget komplekse forhandlinger, og det er klart, at vi ønsker det udmøntet, så det er i overensstemmelse med den gældende lovgivning og den aftale, vi har indgået.

Så spørger Enhedslisten om, hvordan vi sikrer os, at fagbevægelsen reelt har indflydelse på det her. Det var et nummer, vi gjorde meget ud af. Det er ikke uden problemer, det skal jeg ikke skjule, men det er sådan, at vi fik indføjret i aftalen, nogenlunde ordret, at på enhver virksomhed bør der være en aftale om, hvordan man får folk ind på særlige vilkår.

Hvis man laver en politik derude lokalt, har fagbevægelsens repræsentanter igennem samarbejdsudvalg, tillidsfolk osv. jo mulighed for at øve indflydelse på det her. Så derfor tror jeg, at vi kan styre det på den måde.

Men jeg skal da ikke undlade at sige, at der kan være brodne kar, ligesom der kan være det alle mulige andre steder, hvor der er virksomheder, der udelukkende excellerer i billig arbejdskraft, og det har jeg sagt at vi tager afstand fra.

Jeg mener, at vi er i stand til at bygge systemer op, der gør, at vi kan undgå den slags ting, for de er ikke hensigtsmæssige. Det, der er hensigtsmæssigt, er, at de ledige får fodfæste på arbejdsmarkedet og får mulighed for igennem en kort tilknytning på særlige vilkår at få job på ordinære vilkår.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kunne ikke lade være med at bide mærke i, at hr. Bjarne Laustsen selv spurgte ministeren, hvilken sikkerhed der var for, at virksomhedspraktik ikke kom til at koste almindelige job, så det er åbenbart en usikkerhed, jeg ikke er alene om at have.

Jeg vil gerne spørge hr. Bjarne Laustsen, om det ikke er korrekt, at de lokale koordinationsudvalg alene får statistik over, hvor mange der er blevet aktiveret inden for det private og det offentlige, men at de absolut intet får at vide om indholdet af de aftaler, der er indgået, og at de heller intet får at vide om, hvilke virksomheder det er, der har indgået aftaler. Det vil sige, at man ikke som lokal fagforening, ej heller på ar-